UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. ix. post Trinitate[m]. Tex. eua[n]g. Luc. ca. xvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

nõ infectũ originali peccato: ex q̃ forma-
tum ſit chri corp⁹: eſt hereticũ. Jo.iij. Be
atam Mariã nõ eſſe matrẽ dei eſt hereti-
cũ.iij.q.xxxv. Melchiſedech fuiſſe filium
dei eſt hereticũ. Heb.vij. Gratiam dari ex
meritis: eſt hereticũ. Ma.q.viij. q᷑ actus
meritorij⁹ nõ excedat facultatẽ nature: eſt
hereticũ. Virtu.q.ij. q᷑ angeli aliq̃d creẽt:
eſt hereticũ.ij.di.xviij. Animas deſcẽdere
a ꝯparib⁹ ſtellis: eſt hereticũ. opuſ.xxviij.
Nõ oẽs eſſe obligatos obedire pape: ẽ he-
reticũ.opuſ.xix. Epiſcopum nõ differre a
ſimplici ſacerdote: eſt hereticũ.ij.ij.q.clx-
xiij. Aliq̃d in ſacra ſcp̃tura eſſe falſuz: eſt
hereticũ. Jo.xiij. Q, hõ nõ reſurgat idez
numero: eſt hereticũ.iiij.diſ.xliiij. Q, ho-
mo mouet᷑ de neceſſitate ad aliq̃d eligen-
dum: eſt hereticũ. Ma.q.vj. q᷑ melius eſt
in ſeculo manere: ⁊ opib⁹ pietatis vacare
q̃ intrare religionẽ: eſt hereticũ et diabo-
licũ. q̃dli.iij.q.v. Votũ vel iuramentũ de
aliq̃ bono poſſe ſine pctõ dimitti: eſt here-
ticũ. q̃dlib.iij.q.v. Omne iuramentũ eſſe
pctm̃: eſt hereticũ.ij.di.xxix. Nõ eſſe pec-
catũ illud qđ eſt ꝯtra p̃ceptũ dei: eſt here-
ticũ. q̃dlib.iij.q.v. Negare p̃uidentiã dei
circa iſta inferiora: ẽ hereticũ.j.q.viij. For
nicationẽ ſimplicẽ nõ eſſe pctm̃: ẽ hereticũ
q̃dl.iij.q.v. Omnẽ actũ matrionij ſemper
eſſe peccatũ: eſt hereticũ.iiij.di.xxvj. Ali-
quẽ deſcẽdere ex Adã ꝑ cõmixtionẽ viri
et mulieris: ⁊ nõ ꝯtrahere originale pecca
tũ: eſt erroneũ.xij.q.viij.arti.iij.

Dñica.ix.poſt Trinitatẽ
Tex.euãge.Luc.ca.xvi.

h

Omo quidã erat diues
qui habebat villicuz: et
hic diffamat⁹ eſt apud il
lum quaſi diſſipaſſet bona illi⁹.
Et vocauit illuz ⁊ ait illi. Quid
hoc audio de te: Redde rationẽ
villicatõis tue. Jam ẽm nõ po-
teris villicare. Ait aũt villicus
intra ſe: Quid faciã: Quia dñs
me⁹ aufert a me villicatiõz: Fo
dere nõ valeo: mẽdicare erube-
ſco. Scio quid faciã: vt cũ amo-
tus fuero a villicatõe recipiant
me in domos ſuas. Cõuocatis
itaq; ſingulis debitorib⁹ domi-
ni ſui dicebat primo: Quantuz
debes domino meo: At ille dixit:
Centuz cados olei. Dixitq; illi:
Accipe cautionẽ tuã ⁊ ſede cito
⁊ ſcribe q̃nquaginta. Deinde a-
lio dixit: Tu vero quantũ debes:
Qui ait: Centuz choros tritici.
Ait illi: Accipe litteras tuas et
ſcribe octoginta. Et laudauit
dominus villicum iniquitatis
quia prudenter feciſſet: quia fi-
lij huius ſeculi prudentiores fi-
lijs lucis in generatione ſua ſunt
Et ego dico vobis: Facite vobiſ
amicos de mãmona iniquitatiſ:
vt cuz defeceritis recipiãt vos
in eterna tabernacula

h

Omo quidã erat
diues: q̃ habebat villicũ ⁊c.
Lu.xvj. In p̃ſenti euãgelio
ꝯtinent᷑ tria puncta: q̃ ſunt:
Dura exactio: Aſtuta cautio: ⁊ Ample-
ctenda ꝯcluſio.

Quantũ ad primũ tangit᷑ exactio: quã
dñs fecit a villico ſup rõe reddẽda. Et q᷑
euãgeliũ ꝑabolicũ eſt: litteralẽ ſenſũ opꝫ
ex metaphorica ſcatiõe ſuſcipe. Dicitur ḡ
(Dixit ieſus diſcipul᷑ ſuis parabolã hãc.)
Quid aũt ſit ꝑabola: ⁊ q̃re dñs ꝑabolice
loquebat᷑: habes dñica vlti.poſt epi. (Hõ
quidã erat diues) Iſte ſm Chryſ. eſt de⁹
qui eſt diues i theſaur̃ corꝑalib⁹.ij.Cor.
viij. Pro nob egenus fact⁹ eſt: cũ eſſet di-
ues. Et ſpũalib⁹. Eph.ij. De⁹ aũt q̃ diues
eſt in miſcdia. Et celeſtib⁹. Ps Gl̃ia ⁊ di-
uitie in domo ei⁹. Vel ſm alios eſt chr̃us
Sed ſiue de⁹ ſit ſiue chr̃s: ſol⁹ eſt diuitiaꝝ
dñs. Nos ẽm nõ dñi ſed diſpẽſatores eaꝝ
ſum⁹: iõ ſubdit᷑ (Qui habebat villicũ) id ẽ
hoiem cui diuitias de⁹ dedit: ſm Theop.
Et hic chri villic⁹ ſm Gorrã eſt triplex.ſ.
p̃latus in ſpũalib⁹: ⁊ p̃nceps in tp̃alib⁹: et
quilibet chriãnus in vtriſq;. Eſt aũt ẽ ſm

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bedā ⁊ Hiero. villic⁹ ꝓprie ville guber-
toꝛ. Jconom⁹ aūt pecunie ⁊ frugū ⁊ oīm
que habet dn̄s diſpēſatoꝛ eſt. Ex quo ptꝫ
ꝙ villic⁹ eſt quē nos caſtalduꝫ dicim⁹: q̄ſi
ville cuſtodē: iconom⁹ aūt eſt factoꝛ vul-
gariter dict⁹. Sumit̃ aūt hic villic⁹ ꝓ ico
nomo: vt dr̄ magr̄ hiſt. (Et hic diffamat⁹
eſt apud illū) .ſ. dn̄m ſuū (quaſi diſſipaſſet
bona illi⁹) expēdēdo in vanitatibꝫ Theo.
Cū nō exercem⁹ diſpenſatiōeꝫ ſpū ad li-
bitū dn̄i: ſed ad ꝓprias illecebras: cū ipſis
abutimur: criminoſi villici ſum⁹. Hec ille
Diffamat̃ aūt hō apud deū: nō q̄ſi angeli
vel hoīes annūcient deo occulta crimina
que lateāt eū: ſedq; hō eſt cauſa ſine q̄ nō
ꝙ deus iſta nouerit dū facit eſſe qd̄ deus
ſcit eſſe factū. Si em̄ hō nō peccaret: deus
nunꝙ̄ ſciret eū peccare. Etq; hō pōt pec-
care ⁊ nō peccare: pōt etiaꝫ facere ꝙ deus
ſciat vel neſciat ſuas iniq̄tates: ⁊ hoc loq̄n
do abſolute. Suppoſito tamē ꝙ de⁹ ſciue
rit aliquē peccatuꝝ: iā iſte nō pt̄ facere ꝙ
deus hoc neſciat. Sed tn̄ nō eſt neceſſe ꝙ
deus ſciuerit in p̄teritū: q; nihil apud deū
trāſit: vn̄ ſemꝑ eſt liber in ſciendo vel nō
ſciendo. Uide de his capreolū. j. diſt. xl. et
infra in q̄ſtionibꝫ. Et nota ꝙ iſta diffama
tio vel accuſatio fit multiplici teſtimonio
Primo remoꝛſu ꝯſciētie. Ro. ij. Teſtimo-
niū reddē. ⁊c̄. Scd̄o euidētia opeꝝ. Gen̄.
viij. Clamoꝛ ſodo. ⁊ go. ⁊c̄. Tertio clamo
re vicinoꝝ. Prouer. xj. Qui abſcōdit fru-
menta maledicet̃ in ꝑplis. Quarto q̄rela
paupeꝝ pene occiſoꝝ fame Gen̄. iiij. Uox
ſanguinis fratris ⁊c̄. (Et vocauit illuꝫ et
ait illi: Quid hoc audio de te?) Uocat āt
dn̄s villicū ſm̄ Chryſ. qn̄ eū timoꝛe moꝛ
tis ꝯcutit ⁊ reph̄endit eū ꝓpria ꝯſciētia de
rebus male ꝯſūptis: vn̄ ait: Quotidie ta-
lia ꝑ effectus nobis exclamat dn̄s; oſten-
dens fruentē in meridie ſoſpitate: poſtꝙ̄
veſperaſcit exanimē: ⁊ aliū inter prandia
expirantem: ⁊ diuerſi diuerſimode ab hac
villicatiōe diſcedim⁹. Hec ille. (Redde ra
tionē villicatiōis tue) .i. reddes in tp̄e moꝛ
tis. Tūc em̄ ex toto amouet̃ hō ab admi-
niſtratiōe tp̄alium. Quilibet em̄ villicus
reddet rōem de ingreſſu ad id qd̄ habebat
diſpenſare; ⁊ de ꝓgreſſu ⁊ de egreſſu. Et
quidē ſi ſit p̄latus; dicet̃ illud Mat. xxij.
Quō huc intraſti? Quis te itroduxit? vir
tus aut dolus: deus aut diabolus: gratia
vel numus: caro vel ſpirit⁹: redde ꝗ rōem
ſi ꝑ fraudulentiā aut violentiaꝫ aut pecu-
niam aut carnalē lineā intraſti ad locū ſin
ceritatis ⁊ libertatis ⁊ gratitudinis ⁊ ſpi
ritualitatꝫ. Et de ꝓgreſſu: quō vixit q̄ ad
ſe ⁊ alios. Hiere. xiij. Ubi eſt grex q̄ dat⁹
eſt tibi? Et de egreſſu. quō. ſ. in tota vita
ſe p̄parauit ad moꝛtē. Deu. xxx. Utinā ſa
perēt ⁊ intelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderēt
(Jam em̄ nō poteris villicare) .i. bona tē-
poꝛalia diſpenſare. Nā poſt moꝛtē ſi aīa
eſt ſepata nō vtit̃ tp̄alibꝫ: ſimilr̃ neꝙ̄ ſi re-
aſſumpſerit coꝛpus: quia ille ſtatus. ſ. re-
ſurrectiōis nō eſt animal: vt tp̄alibꝫ egeat
ad victū aut veſtitū. Sciēduꝫ eſt aūt ꝙ
villicare ſm̄ antiq̄s dictū eſt: modo auteꝫ
villicoꝛ dicit̃.

Moꝛalit̃ iſte villic⁹ quēlibet hoīeꝫ ſcat
cui deus curā ville. i. ꝓprij coꝛpis cōmiſit ⁊
virtū aīe. vt hec exercēs dn̄o fruct⁹ bono
rū opeꝝ reddat. Hoc aūt in p̄nti tm̄modo
vita facere pōt: nō in futura. Chryſ. poſt
tranſmigratiōeꝫ hinc factā nō eſt tempus
operādi. Uita p̄ſens habet exercitiū mā-
datoꝝ: futura ꝓo ſolatiū. Si nihil opat⁹
es hic: fruſtra in futuruꝫ curas. Sed nec
mēdicādo ꝓficies. Huius indiciū ſunt ꝟ
gines fatue: q̄ imprudentes a prudētibꝫ mē
dicauerūt: ſꝫ reuerſe ſunt vacue. Quilibet
em̄ ſuā ꝯuerſationē vt tunicā induit. Nō
eſt autē exuere nec cābire cū alio. Hec ille

Quantū ad ſcd̄m tangit̃ quō villicus
fuit cautus: cū dr̄ (Ait aūt villic⁹) .i. hō di
ues et mal⁹ (intra ſe) timoꝛe moꝛtis dante
ꝯſiderare de futuris. (Quid faciā: q; dn̄s
meus aufert) .i. vult auferre vel auferet ci
to (a me villicationē) .i. vſum diuitiaꝝ me
arū: q̄ſi dicat: Quid erit de me cum vita
iſta fuerit terminata: ⁊ deū ꝓ male diſpē-
ſatis facultatibꝫ inimicuꝫ habebo? (Fodere
nō valeo) id eſt ꝓprijs nature mee viribus
nō poſſum mihi de ſalute poſt moꝛtē ꝓui
dere (mendicare) a religioſis ⁊ ſuis dei gra
tis petēdo ſpiritualia ſuffragia (erubeſco)
Erubeſcet em̄ diues niſi ſit ſtultus velle a
religioſis obtinere ſue anime ꝯſolationeꝫ:
quibꝫ ſubſidia tp̄alia ꝓ vita coꝛpali eoꝛuꝫ
ſuſtētanda nō exhibet. Stati āt ꝙ diues

ita ꝯſiderat nõ deeſt celeſtis inſpiratiõ: vt
bonũ ꝯſiliũ ſumat: vñ ſequit (Scio) deo
ſcȝ intrinſecꝰ inſpirante ꝛ adiuuãte (quid
faciã) dũ eſt tps villicandi. Cogitat eñ ꝑ
diuitias qbꝫ male vtẽdo adqrebat dãna-
tionẽ: dãdo ex eis elemoſynas paupibus
eternam adqrere ſalutẽ: vt paupes eũ re-
cipiãt .i. ſint ei cauſa ꝙ recipiat in vita eter
na: vñ ait (vt cũ amotꝰ fuero a villicatio-
ne) in die ratiocinij .i. mortis (recipiãt me)
ipi paupes: meis copijs recreati (i domos
ſuas) id eſt in celeſtes mãſiões: q paupeꝝ
ſunt qui in hac vita mala ſuſcipiũt: vt La
zarꝰ de q Luce .xvj. habet. In has ãt do
mos paupes diuitẽ miſericordẽ ſuſcipiũt
dupliciter. Primo ſm Chryſ. inquantũ
corã iudice pbẽt teſtimoniũ de diuitis bo
nitate: nõ vocibꝫ: ſed oſtenſiõe bonorum.
Alio mõ: quia meritis ꝛ orõnibꝫ eoꝝ deꝰ
aliqñ de ꝯgruo diuiti ꝯtritiõem ꝛ grãm
largitur. Ad intellectũ ꝟo ſeqntiũ ſciẽ-
dum eſt: ꝙ ſimilia nõ oportet in oĩbꝫ eſſe
ſimilia. Vñ qꝛ parabola eſt ſimilitudo nõ
oportet: vt dicit Aug. in parabolis oĩa ſi
gnificatiue ſumere ꝛ ſcrutari. Que ergo
ſequunt de ꝯuocatiõe debitoꝝ dupliciter
exponi poſſunt. Uno mõ vt dicat ꝙ nõ ẽ
ſimilitudo inter villicũ iſtũ ꝛ diuitẽ quo
ad oĩa: ſed ſolũ q ad hoc ꝙ ſicut illeꝑ diui
tias adqſiuit ſibi manſiones in aliena do-
mo: ita ꝛ iſte. Alio modo vt ſimilitudinẽ
quo ad oĩa fere excogitemꝰ ꝛ dicamꝰ: ꝙ
vt dicit Chryſ. nihil eſt noſtrũ ſed omnia
ſunt dicionis diuine. Hec ille. Ex h autẽ
ſequit: ꝙ illi quos debitores noſtros dici
mus ſint pncipaliter debitores dei. Sũt
aũt dbitores noſtri inqntum nos ſumus
iconimi dei. Diues ergo timẽs mortem ꝛ
volens ſibi ꝓuidere: ſtatuit paupibꝫ face-
re miſcdiam dãdo elemoſynas: vel quod
idem eſt relaxando debita. Ideo dicit (cõ
uocatis itaq ſingulis debitoribꝫ dñi ſui)
id eſt q debebãt ſibi tanq iconomo dei di
cebat pmo (Quãtũ debes dño meo?) id ẽ
mihi q ſum diſpẽſator domini mei (At il
le dixit: Centũ cados olei) Hoc exempli
gratia poſitũ eſt. Sicut aũt dicit Beda
cadus grece: latine amphora dicit conti-
nens vrnas tres .i. tria quartaria. Vnõ vt
alij dicũt eſt idem qd barrile. (dixitq illi:
Accipe cautionẽ tuam) id eſt librũ ratioci
nij in quo cauet a deceptione (ꝛ ſede cito ꝛ
ſcribe qnqginta) Dicit autem cito: ſignifi
cans ꝙ ꝓmpte elemoſyna ſit exhibenda.
(Deinde alio dicit: Tu ꝟo qntum debes
Qui ait: Centum choros tritici) Licȝ au
tem chorus multa ſignificet: vtputa mul
titudinẽ pſallentiũ: ꝛ qndam ventũ, tñ h
ſumit ꝑ menſura decem modioꝝ (Ait illi
Accipe lrãs tuas ꝛ ſcribe octoginta. Et
laudauit dñs villicũ iniqtatis) nõ de ſua
iniquitate: qua ꝑus male diuitias cõmiſ
ſas expẽdebat: ſed de ſua prudẽtia ꝛ ſaga
citate (quia prudenter feciſſet) pro ſe ꝛ nõ
pro domino. Sumit aũt ſm Origenem
prudentia hic ꝑ aſtutia ꝛ calliditate: ad
malũ inclinationẽ habente. Sciendũ
eſt autẽ ꝙ hic eſt diſſimilitudo inter mate
rialem ꝛ ſpũalem villicum. qꝛ materialis
fuit iniquus dupliciter .ſ. diſſipando bo-
na domini ſui: ꝛ debitoribꝫ ſine eiꝰ aucto
ritate relaxando. Spiritualis autem eſt
iniquꝰ pmo modo tñ: ſed ſcdo modo eſt
iniquꝰ ſed miſericors. Licȝ eñ ea q ſunt
diuitis ſint dei: tamẽ poteſt ea libere pau
peribꝫ relaxare: qꝛ dominꝰ hoc gratũ ha-
bet. Sicut aũt dicit Auguſti. de conſen-
ſu euãgeliſtaꝝ ꝛ mgr hiſtoriaꝝ intẽdit do
minus inferre. ꝙ ſi iniquꝰ villicꝰ callide
ſibi ꝓſpiciẽs: laudari potuit a decepto do-
mino: qnto magis q ſine iniquitate ꝛ da-
mno domini ſui has diuitias pauperibꝫ
largiendo ſibi amicos facit poterit lauda
ri. Ideo autẽ prudenter fecit villicꝰ. (qꝛ
filij huiꝰ ſeculi) id eſt qui huiꝰ ſeculi ope
ra ſectant ſm Bedã: vel (qd idẽ eſt) q q-
runt q ſibi cõmoda ſunt in terra ſm The
ophilũ. Dicunt autẽ mali: filij huiꝰ ſecu-
li Primo: quia huic ſeculo ſe conformant
ꝯtra illud Roma. xij. Nolite ꝯfor. ꝛc. Se
cũdo: qꝛ in ſecularibꝫ ſe occupãt. ij. Tim.
ij. Nemo militãs ꝛc. Tertio quia in h ſe-
culo hereditatẽ deſiderãt. Titũ. ij. Abne.
omnẽ impie. ꝛ ſecularia ꝛc. Quarto qꝛ ſe
culũ diligũt: cum dicat Iac. iiij. Qui eñ
voluerit eſſe amicꝰ ꝛc. Boni aũt dicunt
filij lucis. Primo quia faciunt opa lucis.
ad Eph. ij. Fructꝰ lucis in oĩ bonitate.
Secundo qꝛ habent cõuerſatiõem lucis.
Roma. xiij. Abijciamꝰ opa tenebrarum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tertio qꝛ ſunt amatores lucis. qꝛ q̄ male agit odit lucē. Jo. xiij. Ergo a ꝯtrario ſenſu ꝛc. Quarto qꝛ ſunt heredes lucis. Tobie. xiij. Lucida ſplēdebis ꝛc. (Prudētiores filijs lucis) id eſt his qui ſpūales opes ꝯtractant ſm Theo. (in generatione ſua ſunt) id eſt in genere ſuo ſm Origenem. Nō em̄ ſunt prudētiores ſimpliciť: ſed in malo ſunt prudētiores q̄ʒ iſti ī bono Theophil⁹. Inuenimur aūt in humanis q̄dē adminiſtratiōib⁹ prudēter ꝓpria diſponētes: ac ſūmope ſatagētes: vt ſi deſierimus ab adminiſtratiōe: habeam⁹ vite refugium Cū vo diſpēſare debem⁹ diuina nō p̄meditemur q̄ nobis poſtmodū ſunt futura. Hec ille.

Moraliter exemplo illi⁹ villici: q̄libet debet meditari ſe redditurū rōnē dn̄o ſuo: atq̄ʒ ſemetipm diligēter diſcutere ꝛ ſecuʒ meditari q̄d facturus ſit. Et q̄dem ſi pōt facere. i. multa bona opera exercere: ſeruiendo deo: de reb⁹ corpe ꝛ aīa. hoc faciat exemplo formice: que grana primo ꝯgregat in eſtate ſiue meſſe: ꝛ ſecundo ea pforat ne germinēt ſub terra. Unde nō dicitur ſolum formica quaſi ferens: ſed etiaʒ quaſi forans micas. Tertio ea decorticat eadem cauſa: vel vt ſapiāt magis. Et q̄rto ſi fuerint humectata exponit ſoli ne putreſcant. Eſtas vel meſſis eſt tp̄us p̄ſens hac ratiōe. qꝛ poſſum⁹ laborare nō hac ratione qꝛ colligim⁹: qꝛ ſic eſtas eſt vita btā Perforatio eſt auditio vbi dei qd̄ eſt gladius: qꝛ ſine eo opa bona putreſcēdo germināt: ꝛ pdūt meritū ſuū homies dū labunť i putredinē peccati. Decorticatio eſt expurgatio peccatoꝝ. Siccare vo ad ſolē eſt iugiter intueri vitam Jeſu chr̄i: cuius intuit⁹ ſiccat humiditatē affect⁹ terrenorum. Si vo nō pōt fodere ꝛ erubeſcit mēdicare: iam vacet elemoſynis q̄ntum pōt: dādo bona dn̄i ſui. i. ſibi a dn̄o ſuo cōmiſſa. Nā ſic faciēdo ꝓuidet ſibi in vita: quia elemoſyna eſt ignis expurgans facinora. Eccli. iij. Sicut i ſereno glacies: ſoluenť peccata tua. Et in morte: quia animā aſſociat. Amb. Nō ſunt hois bona q̄ ſecuʒ ferre nō pōt: ſola miſcđia comes eſt defūctoꝝ. Et poſt mortē: quia liberat ab inferno. Tob. iij. Elemoſyna nō patiť animaʒ ire in tenebras. Quantū ad tertiū poniť ꝯcluſio quā oēs debēt amplecti ſalteʒ volūtate ſi q̄ actu nō poſſunt vt paupes. De hac dicit Grego. in li. moral'. Ut q̄ in ſua manu hoies poſt mortē quicq̄ʒ inuenirent: eis ante mortē ſuā diciť: diuitias ſuas in quoꝝ manib⁹ ponant: cū ſubdiť (Et ego dico vobis: facite vob amicos de mammona iniquitatꝭ) Hec ille. Eſt aūt mammon demon q̄dam de diuitijs tentās. Inde diciť mām̄ona hebraice: qd̄ latine ſm Aug⁹. ſonat diuitie. Dicunť aūt diuitie mām̄ona iniq̄tatis multipliciť. Uno mō ſm mgr̄m hiſtoriaꝝ. qꝛ de iniq̄tate colligi ſolent. Un̄ vt ait vulgata ſentētia diciť Oīs diues aut iniqu⁹ aut heres iniq̄. Alio mō ſm eundeʒ: vt diuitie iniq̄tatis dicanť quas tenem⁹ ꝯtra eq̄tatē quā primo debem⁹: ille. ſ. q̄ nobis ſumpta neceſſitate ſupfluūt. Tertio ſm Aug. de ꝯſenſu euāgeliſtaꝝ dicunť diuitie iniq̄tatꝭ: qꝛ ſolis iniq̄s ſūt diuitie. Juſti em̄ ꝛ ſi iſta poſſideāt: tn̄ diuitias nō habēt niſi celeſtes. Quarto pn̄t ſic dici: qꝛ ſunt interdū iniq̄tatis occaſio. Un̄ dicit Amb. Sicut diuitie impedimēta ſunt ꝓ probis: ita probis ſunt adiumēta vtutis. Hec ille. Quinto qꝛ interdū illicito actu vl' affectu adq̄runtur: vt pura p meretriciū: q̄ʒuis ipe tūc licite pcipianť. Qualitercunq̄ʒ aūt dicanť dūmodo nō dicanť iniq̄: qꝛ iniuſto titulo tenenť tanq̄ʒ aliene res de quib⁹ certū eſt cui⁹ ſint: de eis pōt ꝛ debet elemoſyna fieri. Quidā tn̄ vt teſtať Aug. ꝛ mgr̄ hiſto. iſta male intelligētes rapiūt vni vt largianť alteri: nō intelligētes q̄ q̄ offert ſacrificiū de ſubſtātia paupis: acſi victimet filiū in ꝯſpectu patris. (Ut cū defeceritis) p mortē (recipiāt vos in eterna tabernacula) Hoc aūt dupliciť intelligiť. Uno mō vt noſtri r̄ceptores ſint ipi paupes: quos amicos p elemoſynas facimus. Et ſic videť intelligere Aug. ꝛ Chryſ. Recipiūt aūt iſti nos in eterna tabernacula dupliciter vt dictū eſt. ſ. teſtimoniū reddēdo p diuite miſericorde. ꝛ etiā ſuis meritis ꝛ p̄cibus iuuādo ſi beati ſunt ꝛ iuſti. Alio mō ſm Ambro. intelligiť vt recipiāt nos nō ipi paupes ſed angeli ꝛ ſcti patrie: q̄ efficiunť nobis amici dū paupeꝝ miſeremur.

Sed quō ſcti ſuſcipiūt animas: Dico
ꝙ ſuſcipiūt pmo coaſſiſtēdo deo ſuſcipien
ti tanꝗ amici.et gaudēdo de ſuſceptiōe.
Scdo q: in ipa hora mortis adſunt ange
li: vt de Lazaro ſupra patuit.ꝛ aias ad ce
lū deferūt.vl'ſaltē aſſociāt vt leticiā oſtē
dant:et vt a demonib9 defenſent. Tertio
q: allegāt merita qb9 anie ſunt digne ſuſci
pi:et p eis ferūt teſtimoniū. Sed q̄rit
Que ꝛ vbi ſunt iſta tabernacula. Nō em̄
poſſunt eſſe in celo: q: eēt foraminib9 ple/
nuz: qd eſt irrōnabile. Ad hoc dico ꝙ ſm
doctrinā ſanctoꝝ:ꝛ pcipue ſancti Thome
in multꝪ locis: celum eſt incorruptibile:et
conſequēter non frangibile: ideo beatum
corpus non diuidet ipm celū:ſed ſine di/
uiſione penetrabit:ita ꝙ duo corpa erunt
ſimul: vt idem dicit in multꝪ locis. Nulla
igit erit actualis ſupficies celi infra cōca
uā ꝛ cōuexam ei9:ſed in potentia tm̄. Ta
bernaculū ḡ cuiuſlibet ſancti ꝓpriū eſt ipa
ſupficies potentialis in celo quam imagi
namur eq̄lem ſupficiei corpis eius. Pro
hoc vide Capriolū.ij.diſt.ij. Tabernacu/
lū aūt cōmune eſt ipſa ſupficies celi cōue/
xa. Erunt autē iſta tabernacula viciniora
aut remotiora a loco ſeu tabernacl'o in q̄
eſt chrs ſm differentiā meritoꝝ: vt dicit
Joā.nider. Unde in celo poſt reſurrectio/
nem erit etiā corpalis ordo. Sed dubi
tat: vbi erit ſedes regia chri vt circūqua/
ꝙ ſctōꝝ corpa poſſint aſſiſtere: Dico pba
biliter ꝙ erit in ea pte celi q̄ eſt ſupra hie/
ruſalem ſiue montē oliueti: vbi eſt paſſus
et vnde aſcēdit ꝛ vbi iudicabit. Hec ḡ ta
bernacula p elemoſynas chrs vult nos aſ
ſeq̄. Ciril. Sic ergo docebat chriſtus af
fluentes diuitijs ſummope diligere amici
ciā paupeꝝ ꝛ theſaurizare in cel'. Hec ille

Moraliter ſaluator i hoc euāgelio do/
cet nos amiciciaz facere. Dicit ḡ primo ꝙ
amiciciā faciam9. Sed aliq̄n eſt amicicia
bonoꝝ cū bonis: q̄ ſola eſt vera amicicia
ſm Tulliū. Sed tn̄ oportet obſuare hec
q̄ obſeruāt q̄ volūt argentū p alchimiam
incorpare cū auro impedientia verā vnio/
nē.ſ.ventū.i.ſupbiā:et pulueres.i.cupidi
tatē:ꝛ humiditates.i.obſcena. Aliq̄n eſt
bonoꝝ cum malis ꝛ ecōuerſo: q̄ eſt picu/
loſa bonis:lꝫ aliq̄n malis ſit fructuoſa. q:
corrumpunt in vita:inq̄nant in cōſcientia
et offuſcant in fama. Sic vinū ſm Chry.
ſup Matth. corrumpit ab aceto: nō econ
uerſo.et lutū farinā coinq̄nat: nō contra/
rio.et auꝝ palleſcit argento: nō ecōuerſo.
Tertia eſt maloꝝ cū malis: q̄ raro cedit i
bonū. Secundo docet quō eam faciam9:
q: de mām̄ona iniq̄tatꝪ.i.dādo magis ꝗ
accipiēdo ſi poſſibile eſt. Nā amicicia tā/
to eſt pfectior q̄nto diuino amori ſimili/
or: qui non eſt gratia accipiēdi ſed dandi.
Deus em̄ opat ꝓpter ſuā bonitatē cōmu
nicandā: non aūt adq̄rēdā/ cū eā habeat:
neqꝫ pficiendā/cum ſit ifinite pfecta. Un̄
ſm Auicennā ſolius pmi pncipij actio eſt
mere liberalis. q: oīs creatura opando i/
tendit ſuā pfectionē adq̄rere vel augere:lꝫ
nō ſp intendat cōmoduz corpale. Tertio
oſtendit ꝓpter q̄d ſit facienda cum paupi/
bus q: vt cum defeceritis recipiant vos
in eterna tabernacula: que ſcꝫ nos edifica
mus elemoſynis. Ubi nota ꝙ aliqui ſibi
edificant domū in inferno: vt valde mali.
Quidā in celo: vt valde boni: edificantes
auro amoris dei:ꝛ argēto amoris primi.
et lapidib9 pcioſis bonoꝝ opeꝝ. Quidaꝫ
ſo in celo ſimul ꝛ in purgatorio: vt medi/
ocriter boni. Edificāt aūt in purgatorio
de ligno:feno:ꝛ ſtipula: vt patet.j. Coꝛ.
iij. Per q̄ q̄daꝫ grad9 pctōꝝ deſignt igne
purgatorij purgādoꝝ

Dn̄ica decima poſt Trini.
Tex.euange.Lu.xvi.

C Um appropinquaret
dn̄s hieruſalē videns
ciuitatē fleuit ſup illā
dicens. Quia ſi cogno
uiſſes et tu. Et q̄dem in hac die
tua que ad pacem tibi: nūc autē
abſcondita ſunt ab oculis tuis
Quia venient dies in te ꝛ circū
dabūt te inimici tui vallo:ꝛ cir
cūdabūt te ꝛ coāguſtabūt te vn
diqꝫ:ꝛ ad terrā pſternēt te ꝛ fili
os tuos q̄ in te ſunt Et nō relin
q̄nt in te lapidē ſup lapideꝫ: eo
ꝙ non cognoueris tempus viſi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN